

1.1 สภาพและความสำคัญของปัญหา

ในระบบราชการของไทยนั้น เมื่อบุคคลใดเข้ารับราชการแล้วย่อมมีหลักประกันความมั่นคงในอาชีพราชการอยู่อย่างหนึ่ง ในข้อที่ว่า ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานจะไม่ถูกกลั่นแกล้งให้พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการหรือถูกออกจากราชการ¹ เพราะการที่ข้าราชการผู้ใดจะพ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการหรือถูกออกจากราชการในกรณีใดนั้นย่อมเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ แต่ในขณะเดียวกันทางราชการก็ต้องการที่จะได้คนดีมีความรู้ความสามารถไว้ใช้ในราชการ และจะต้องให้ข้าราชการที่หย่อนสมรรถภาพหรือไม่มีคุณสมบัติสุจริตออกจากราชการไป แม้ว่าข้าราชการผู้นั้นจะไม่ได้กระทำความผิดทางวินัยก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานความประพฤติของข้าราชการ เพื่อรักษาชื่อเสียงของทางราชการ ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อข้าราชการและทางราชการ และเพื่อที่จะได้นำคนใหม่ที่เป็นคนดีมีความรู้ความสามารถเข้ามาแทน² ดังนั้น ในบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฉบับต่าง ๆ จึงได้มีการกำหนดมาตรการในการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไว้หลายประการ ที่สำคัญได้แก่ การให้ออกจากราชการเพราะเหตุหย่อนความสามารถ, ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่, บกพร่องต่อหน้าที่และการให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหมัวหมอง ซึ่งการให้ข้าราชการออกจากราชการด้วยเหตุต่าง ๆ เหล่านี้มีใช้การลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ แต่เป็นมาตรการที่ใช้ในการยับยั้งป้องกันมิให้ข้าราชการที่มีลักษณะหรือพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้นมีโอกาสสร้างความเสี่ยงภัย เสื่อมเสียแก่ทางราชการอีกต่อไป

¹ สุภาพ สุจริตพงศ์, การวิเคราะห์โครงสร้างหลักกฎหมายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย, วิทยานิพนธ์ปริญญา นิติศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530, หน้า 136

² โชคชัย สิทธิพลกุล, ปัญหากฎหมายว่าด้วยวินัยของข้าราชการตำรวจ, วิทยานิพนธ์ปริญญา นิติศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532, หน้า 293 - 294

³ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 97, 98 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 51, 52

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการกำหนดมาตรการให้ข้าราชการออกจากราชการในลักษณะดังกล่าวไว้แล้ว แต่ก็ปรากฏว่ามาตรการทางกฎหมายตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความสมบูรณ์เพียงพอ ประกอบกับในระบบราชการนั้นยังมีเหตุการณ์ที่จะช่วยเหลือพวกพ้อง ปกป้องผู้กระทำความเสียหายให้แก่ทางราชการ¹ ดังนั้น จึงส่งผลให้มีข้าราชการบางส่วนที่มีพฤติกรรม หรือการกระทำในลักษณะที่จะต้องให้ออกจากราชการยังสามารถรับราชการอยู่ต่อไป และในขณะเดียวกันความบกพร่องของกฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติดังกล่าว ยังอาจส่งผลในทางตรงข้ามโดยสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความไม่เป็นธรรม กลั่นแกล้งให้ข้าราชการออกจากราชการอีกด้วย ซึ่งกรณีเหล่านี้ย่อมจะทำให้เกิดความเสียหายต่อประสิทธิภาพของระบบราชการและเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการเป็นอย่างมาก

กรมตำรวจ เป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการไทยที่เกิดปัญหาอุปสรรคทางด้านการบริหารงานบุคคลในลักษณะดังกล่าวข้างต้น แต่โดยที่ลักษณะงานในหน้าที่ของข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในลักษณะที่เป็นการให้คนให้โทษแก่ประชาชนมากกว่าข้าราชการประเภทอื่น ดังนั้นปัญหาในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจในกรณีข้าราชการตำรวจหย่อนสมรรถภาพ, ประพฤติตนไม่เหมาะสม, บกพร่องต่อหน้าที่, ไม่ซื่อสัตย์สุจริต และปัญหากรณีข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้อย่างมาก พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ ได้กำหนดมาตรการในการให้ข้าราชการตำรวจที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการในกรณีดังกล่าวออกจากราชการซึ่งไม่ใช่การลงโทษทางวินัย ไว้ดังนี้

¹ อรุณ รัทธธรรม, พฤติกรรมข้าราชการไทย, (กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ไอเดียน - สไตร์), 2524, หน้า 15

1. ให้ออกจากราชการเพราะเป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องต่อหน้าที่⁵

2. ให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินมัวหมอง⁶

จากการศึกษาพบว่ามาตรการในการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ดังกล่าว มีความบกพร่องไม่เหมาะสมอันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจในประการต่าง ๆ ดังนี้

5.6 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521

มาตรา 51 เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งผู้กำกับการ หรือเทียบเท่าผู้กำกับการขึ้นไป เห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอเรื่องตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นประทวนลงมา ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 สั่งเรื่องให้อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนพิจารณา ในกรณีที่อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา 52 เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจแล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 สั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประการที่ 1 ในการเริ่มกระบวนการพิจารณาให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ ด้วยเหตุหย่อนความสามารถหรือประพฤตินั้น ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกร่องต่อหน้าที่หรือ ในกรณีมีมลทินหมิ่นหมองนั้น กฎหมายบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งผู้กำกับการ หรือเทียบเท่าผู้กำกับการขึ้นไป ที่เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเพื่อพิจารณาให้ออกจากราชการ ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายในลักษณะดังกล่าวนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการใช้ดุลพินิจเลือกปฏิบัติได้ตามอำเภอใจ เพราะกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจมีใช้หน้าที่ ดังนั้น ในทางปฏิบัติ แม้ว่าตามความเป็นจริงจะปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดหย่อนความสามารถ หรือประพฤตินั้น ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกร่องต่อหน้าที่ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจผู้นั้นก็อาจจะไม่เริ่มกระบวนการพิจารณาให้ออกจากราชการ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยสามารถอ้างได้ว่า ไม่เห็นว่าการที่ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด และนอกจากนี้การที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้อาจมีการปกป้องช่วยเหลือพวกพ้องของตน โดยการตั้งบุคคลที่เป็นพวกเดียวกันเป็นคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลให้มาตรฐานในการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของกฎหมาย

ประการที่ 2 ในการดำเนินการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว ได้กำหนดวิธีการดำเนินการระหว่างข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรและข้าราชการตำรวจชั้นประทวนไว้แตกต่างกัน กล่าวคือ สำหรับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนนั้น กฎหมายกำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ⁷ พ.ศ. 2521

⁷ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ได้แก่

- (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าผู้บัญชาการขึ้นไป
- (2) อธิบดี สำหรับตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการลงมา
- (3) ผู้บังคับบัญชา ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจ สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการลงมา

สั่งให้ออกจากราชการได้เลย แต่ถ้าหากเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จะต้องส่งเรื่องให้ คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (อ.ก.พ. กระทรวงฯ) พิจารณาก่อนและเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงฯ มีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 จึงจะสั่งให้ออกจากราชการได้ ซึ่งวิธีดำเนินการที่แตกต่างกันดังกล่าวนี้จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ได้รับหลักประกันไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้เป็นข้าราชการตำรวจเหมือนกันแสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมอย่างชัดเจน

ประการที่ 3 ในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่กำหนดความหมายและขอบเขตของพฤติการณ์หรือการกระทำของข้าราชการตำรวจที่เป็นกรณีหย่อนความสามารถ, ประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่, บกพร่องต่อหน้าที่ และกรณีมีมลทินหรือมัวหมอง จึงอาจทำให้การพิจารณาให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการในแต่ละกรณีเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ หรือผู้มีอำนาจสั่งการที่จะพิจารณาได้ตามความพอใจจะเป็นผลให้เกิดความไม่เป็นธรรม เพราะการขาดบรรทัดฐานที่จะใช้ในการพิจารณาวินิจฉัย อาจทำให้ข้าราชการตำรวจที่มีพฤติการณ์อย่างเดียวกัน ได้รับผลการพิจารณาที่แตกต่างกัน

ข้อบกพร่องของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ย่อมจะเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรมตำรวจอีกด้วย ปัจจุบันข้าราชการตำรวจจำนวนกว่า 160,000 คน ได้กระจายกันปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ความเป็นธรรมที่ข้าราชการตำรวจจะได้รับและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจะขึ้นอยู่กับการบริหารงานบุคคลที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคมส่วนรวมในที่สุด ปัญหาในเรื่องการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ควรทำการวินิจฉัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดและวิวัฒนาการและความสำคัญของการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ ลักษณะและวิวัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ
- 2) เพื่อศึกษาถึงแนวความคิด วัตถุประสงค์และกระบวนการพิจารณาให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เพื่อหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขต่อไป
- 3) เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ทฤษฎี, แนวคิดและสมมติฐานของการวิจัย

ทฤษฎีและแนวคิด

1. ทฤษฎีการใช้ดุลพินิจในทางปกครอง
2. หลักประสิทธิภาพในระบบราชการ
3. ระบบคุณธรรม

1.3 สมมติฐาน

มาตรการในการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการด้วยเหตุหย่อนความสามารถ - ประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่, บกพร่องต่อหน้าที่และกรณีมีมลทินหรือมีหม่อมอง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ในปัจจุบันยังไม่มีความเหมาะสมทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและเกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในเรื่องนี้ จะศึกษาวิเคราะห์ถึงมาตรการในการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เฉพาะในกรณีหย่อนความสามารถ, ประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ, บกพร่องต่อหน้าที่และกรณีมีมลทินหรือมีหม่อมอง โดยศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรการดังกล่าวที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างและข้อบกพร่องต่าง ๆ ของ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 และความสับสนของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม แต่ทั้งนี้จะไม่ศึกษาถึงปัญหาในส่วนของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกเรียกเข้ากองประจำการเป็นตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเนื่องจากข้าราชการตำรวจดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแตกต่างจากข้าราชการตำรวจโดยทั่วไป

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาต้นคว้า และวิจัยนี้ จะทำการค้นคว้ารวบรวมตามข้อมูลแบบวิจัย เอกสาร โดยนำข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1) กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับต่าง ๆ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี กฎ ก.พ. ระเบียบ ก.พ. มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.พ. มติ ก.ตร. หนังสือเวียน และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2) ตำรากฎหมาย บทความ วารสารทางวิชาการ เอกสารประกอบการสัมมนา กฎหมายปกครอง เอกสารประกอบและรายงานผลการสัมมนา เรื่องปัญหาในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจ

3) ส่วนงานสอบสวน วาระการประชุมและรายงานการประชุม ก.ตร. อ.ก.ตร. เกี่ยวกับวินัยและคุณธรรม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับระเบียบและกฎหมายและความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกา

โดยการนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ระหว่างหลักเกณฑ์วิธีการและแนวความคิดของ ก.พ. และ ก.ตร. โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดจากการนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาบังคับใช้ต่อข้าราชการตำรวจ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและปัญหาที่พบจากการพิจารณาวินัยของกรมตำรวจ และ ก.ตร. ซึ่งเป็นองค์การกลางบริหารที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

เพื่อเป็นข้อเสนอแนะหรือเป็นข้อมูลเสนอกรมตำรวจในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้และเกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจได้ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย